

301

UCHWAŁA Nr 268 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1959 r.

w sprawie skrócenia czasu pracy w Katowickim Przedsiębiorstwie Materiałów Budowlanych Przemysłu Węglowego —
Pyłownia w Sosnowcu.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Czas pracy pracowników, zatrudnionych w Katowickim Przedsiębiorstwie Materiałów Budowlanych Przemysłu Węglowego — Pyłownia w Sosnowcu — na stanowiskach roboczych wymienionych w załączniku do uchwały, ogranicza się do 6 godzin na dobę i 36 godzin tygodniowo.

§ 2. Minister Górnictwa i Energetyki przywróci normalny czas pracy pracownikom, o których mowa w § 1, po zastoso-

owaniu takich urządzeń ochronnych lub po wprowadzeniu takich zmian w warunkach produkcyjnych, które usuną szczególnie szkodliwość dla zdrowia lub szczególną uciążliwość warunków pracy, nie później jednak niż w terminie do dnia 31 grudnia 1961 r.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 268 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1959 r. (poz. 301).

WYKAZ STANOWISK ROBOCZYCH

1. Obsługa łamacza	9. Smarowanie młynów rurowych
2. Maszynista łamacza	10. Obsługa zasobników
3. Obsługa transportera	11. Pakowanie pyłu
4. Palacz suszarni obrotowych	12. Ładowanie pyłu do wagonów
5. Młynarz młynków młotowych	13. Workowanie pyłu
6. Młynarz młynów rurowych	14. Ślusarz zmianowy
7. Dozowanie stearyny	15. Elektryk zmianowy
8. Obsługa urządzeń odpylających	16. Mistrz zmianowy.

302

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 26 czerwca 1959 r.

w sprawie prowadzenia ewidencji wykorzystania lokali oraz sprawowania kontroli nad zgodnością ewidencji z faktycznym zagęszczeniem lokali.

Na podstawie art. 73 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W miejscowościach, w których wprowadzono publiczną gospodarkę lokalami, prowadzi się ewidencję wykorzystania lokali według zasad określonych w niniejszym zarządzeniu; ewidencja obejmuje również mieszkania służbowe w miejscowościach nie objętych publiczną gospodarką lokalami, z tym że w tych miejscowościach zakłady pracy prowadzą ewidencję we własnym zakresie bez potrzeby przysyłania kart ewidencyjnych (kartotek) do organów prezydium rad narodowych.

2. Ewidencja obejmuje:

- 1) przydzielane przez organy do spraw lokalowych prezydium rad narodowych lokale mieszkalne i użytkowe,
- 2) lokale mieszkalne mające charakter mieszkań służbowych,
- 3) lokale mieszkalne w budynkach spółdzielni mieszkaniowych, nie wyłączone spod publicznej gospodarki lokalami,
- 4) lokale użytkowe w zakładowych domach mieszkalnych oraz w budynkach spółdzielni mieszkaniowych, nie wyłączone spod publicznej gospodarki lokalami.

3. Nie podlegają ewidencji lokale, wymienione w art. 30 ust. 1 pkt 1—9 i art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) oraz lokale reprezentacyjne.

§ 2. 1. Ewidencję wykonuje się przez prowadzenie kartoteki lokali.

2. Każdy samodzielny lokal oznaczony odrębnym numerem powinien posiadać oddzielną kartę ewidencyjną w kartotece, bez względu na liczbę najemców.

§ 3. 1. Kartotekę prowadzą:

- 1) administratorzy (właściciele, zarządcy) budynków w stosunku do wszystkich lokali znajdujących się w tych budynkach,
- 2) właściwe do spraw lokalowych organy prezydium rad narodowych miast, osiedli lub gromad, a w miastach podzielonych na dzielnice — prezydium dzielnicowych rad narodowych — w stosunku do wszystkich lokali objętych ewidencją.

2. Przy zakładaniu kartoteki dla danego lokalu administratorzy wypełniają karty ewidencyjne w dwóch egzemplarzach, z których jeden przysyłają właściwemu do spraw lokalowych organowi prezydium rady narodowej.

§ 4. 1. Karty ewidencyjne administratorzy grupują w oddzielne kartoteki dla każdej nieruchomości oznaczonej odrębnym numerem porządkowym.

2. Właściwe do spraw lokalowych organy prezydium rad narodowych prowadzą kartotekę według ulic w porządku alfabetycznym, w obrębie ulic według kolejnej numeracji domów, w obrębie zaś domów — według kolejnej numeracji lokali.